Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0863

(mr. L. van Berkum, voorzitter, mr. F.H.E. Boerma, A.E. Tevel, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Datum uitspraak	30 oktober 2025
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering deels toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Volgens de bank heeft de consument zijn bankrekening ter beschikking gesteld aan oplichters waardoor een derde is benadeeld. De bank heeft daarom de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar geregistreerd in zowel de interne als de externe (verwijzings)registers. De consument is het niet eens met de door de bank genomen maatregelen en heeft zich hierover beklaagd. De commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van de consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat en oordeelt daarom dat de bank tot registratie mocht overgaan. De commissie acht de registratieduur van acht jaar in de externe registers echter niet proportioneel gelet op de mate van verwijtbaarheid bij het schulddelict waar de consument bij betrokken is geweest en oordeelt dat de registratieduur wordt verkort tot 6 jaar. De overige vorderingen zijn afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat daarbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende informatie van de consument en 3) het verweerschrift van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 22 mei 2025. De consument heeft zich voor de hoorzitting afgemeld en hij heeft de commissie gevraagd om een uitspraak. De commissie heeft het verzoek van de consument gehonoreerd en zij heeft in deze zaak op basis van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield bij de bank een betaalrekening aan met daaraan gekoppeld een bankpas met vertrouwelijke pincode. Daarnaast maakte hij gebruik van de mobiel bankieren app (hierna: de app) en had hij Apple Pay op zijn telefoon geïnstalleerd.

2.2 Op 17 maart 2024 is de overboekingslimiet van de consument voor online overboeken in de app verhoogd van € 1.000 naar € 5.000. Deze limietverhoging is uitgevoerd op de mobiele telefoon van de consument en vanaf een door de consument veelgebruikt IP adres.

2.3 Op 21 maart 2024 is de opnamelimiet van de bankpas van de consument verhoogd van € 1.000 naar € 5.000. Deze limietverhoging is eveneens uitgevoerd op de mobiele telefoon van de consument, vanaf een door de consument veelgebruikt IP adres.

2.4 Op 22 maart 2024 is een persoon slachtoffer geworden van oplichting (hierna: de benadeelde). De benadeelde is door een oplichter overgehaald om een bedrag van € 1.644,73 (hierna: het bedrag) over te boeken naar de betaalrekening van de consument.

2.5 Op 22 maart 2024 om 15:49 uur is voornoemd bedrag op de betaalrekening van de consument bijgeschreven. Om 15:57 uur is nagenoeg het gehele bedrag opgenomen bij een geldautomaat in Rotterdam. Hierbij is gebruik gemaakt van de bankpas en de pincode van de consument. Uit de bankadministratie volgt dat die dag ongebruikelijk vaak in de app van de consument is ingelogd.

2.6 Per brief van 22 maart 2024 heeft de bank de consument geïnformeerd dat de bank zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar heeft opgenomen in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Intern Verwijzingsregister (IVR) omdat zijn betaalrekening naar voren is gekomen in een onderzoek naar fraude.

2.7 De consument heeft zich hier, bij monde van zijn vertegenwoordiger, over beklaagd bij de bank. Een nadere uitwisseling van standpunten heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid.

De klacht en vordering van de consument

2.8 De consument vordert verwijdering van de interne en externe registraties bij de bank, dan wel verkorting van de registratieduur. Daarnaast vordert hij een vergoeding van € 243,44, verhoogd met de wettelijke rente. De consument legt hieraan, kort weergegeven, het volgende ten grondslag.

2.9 De consument ontkent iedere betrokkenheid bij de fraude in kwestie. Toen de consument de brief van de bank van 22 maart 2024 ontving besefte hij dat zijn bankpas niet meer in zijn bezit was.

Hij gebruikte deze bankpas vrijwel nooit omdat hij zijn betalingen deed via Apple Pay. Hij heeft de limietverhogingen uitgevoerd omdat hij een dure aankoop wilde doen. Dit kan zijn broer bevestigen. Het kan niet anders zijn dan dat derden zijn bankpas hebben ontvreemd en zijn pincode hebben afgekeken.

2.10 De bank heeft onvoldoende bewijs geleverd voor haar verdenkingen en de registraties zijn op onjuiste gronden geplaatst. Er is geen sprake van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. Daarnaast is de registratietermijn disproportioneel. De bank heeft geen correcte belangenafweging gemaakt en het hanteren van de maximale registratietermijn zonder gedegen onderbouwing is onjuist. De consument wordt hierdoor onevenredig in zijn belangen geschaad. De registraties hebben grote impact op het leven van de consument. Hij is jong (21 jaar) en zal hierdoor in de toekomst geen woningfinanciering kunnen verkrijgen.

2.11 De bank heeft tot slot onrechtmatig gehandeld jegens de consument door een bedrag van € 243,44 van zijn betaalrekening terug te storten naar de benadeelde. Hier heeft de consument geen toestemming voor gegeven, ook heeft hij niet de kans gekregen het vrijwillig terug te storten en is de NAW-procedure niet gevolgd waarbij de benadeelde enkel via een civiele procedure het bedrag terug kan vorderen.

Het verweer van de bank

2.12 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank gehouden kan worden de registratie van de persoonsgegevens van de consument in de interne en externe registers te verwijderen dan wel de registratieduur te verkorten. Omdat het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie en zonder een registratie in de Gebeurtenissenadministratie niet kan bestaan, zal de commissie ook beoordelen of die registratie in stand kan blijven. Ook dient te worden beoordeeld of de bank gehouden is de consument een vergoeding te betalen van € 243,44.

Het juridische kader

3.2 Elke bank houdt een Incidentenregister bij. Doet zich een incident voor, dan wordt dit incident omschreven in het Incidentenregister, waarbij ook de persoonsgegevens van de betrokkenen worden vermeld. Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de bank hebben toegang tot dit systeem. Toch kan deze registratie een beperkte externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met andere banken kan worden uitgewisseld.

De bank kan daarnaast besluiten om andere aangesloten banken te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident was betrokken op te nemen in het EVR, een systeem waar alle aangesloten banken toegang toe hebben.

3.3 Medewerkers van andere banken kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van een bank. Vervolgens kunnen medewerkers van de afdeling Veiligheidszaken van de bank de informatie over het incident opvragen bij de bank die de melding heeft opgenomen in haar Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de bank die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere banken hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument kunnen weigeren. Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, waarbij geldt dat opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

3.4 Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft, mogen banken niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[1] De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is alleen gerechtvaardigd als dat gebeurt in overeenstemming met de daarvoor geldende regels (waaronder het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021, hierna: "PIFI", de Algemene Verordening Gegevensbescherming, hierna: "AVG", en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming, hierna: "UAVG".

3.5 Daarnaast moet(en) de vastgestelde gedraging(en) een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit opleveren. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij als een strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Dit betekent met andere woorden dat een persoon door een strafrechter veroordeeld zou kunnen worden voor een strafbaar feit. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.[2]

3.6 De commissie toetst vervolgens of de bank het proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen. De Hoge Raad heeft geoordeeld dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.[3] Dit volgt ook uit de AVG. Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel (het waarschuwen van de eigen organisatie dan wel andere financiële instellingen voor de gedragingen van de consument) te bereiken.

---

[1] Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en GC Kifid nrs. 2017- 717 en 2018- 377.
[2] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en GC Kifid 2018-377 onder 4.2 en 4.3.
[3] Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3.

Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij het vaststellen van de registratieduur. Daarbij dient de bank de belangen van de consument mee te wegen. Dit houdt in dat een consument die verkorting van de duur van de registratie vordert, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang zwaarder weegt dan het belang van de bank.

3.7 De Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De gevolgen van registratie in deze registers zijn beperkt, omdat deze registratie uitsluitend werkt binnen de organisatie van de bank. Indien de registratie in het EVR is toegestaan, zijn de interne registraties dat ook.

De beoordeling van de externe registraties

3.8 De commissie toetst eerst of de opname in het EVR terecht en proportioneel is. Omdat de gegevens in het EVR zijn gekoppeld aan het incident dat in het Incidentenregister staat, is de registratie in het Incidentenregister ook toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan.[4] Als de melding in het EVR niet is toegestaan moet worden beoordeeld of de registratie in het Incidentenregister wel mag worden gehandhaafd.

3.9 Tussen partijen staat vast dat de benadeelde is opgelicht waarbij deze € 1.644,73 heeft overgemaakt naar de betaalrekening van de consument. Ook staat vast dat via de app op de telefoon van de consument limietverhogingen hebben plaatsgevonden vlak voor de oplichting en dat het uit oplichting verkregen bedrag nagenoeg geheel is opgenomen bij een geldautomaat met gebruikmaking van de bankpas en pincode van de consument.

3.10 Partijen zijn het echter niet eens over de rol die de consument hierbij heeft gespeeld. De bank heeft gesteld dat de consument de rol van geldezel heeft gehad en zijn betaalrekening ter beschikking heeft gesteld aan fraudeurs. De consument heeft iedere betrokkenheid bij de fraude ontkend.

3.11 Het is de vaste lijn van de commissie dat het ter beschikking stellen van de betaalrekening kan worden gekwalificeerd als schuldwitwassen in de zin van artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht.[5] De vraag die de commissie moet beantwoorden is of de gestelde feiten 'een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' van de consument opleveren, in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen. Het is aan de bank om dit te bewijzen. De bank heeft haar stellingen onder meer onderbouwd met stukken uit haar bankadministratie.

[4] Artikel 5.1.1 van het PIFI.
[5] Zie onder andere GC Kifid 2020-1072, overweging 3.14 en 3.15 en GC Kifid 2022-0653, overweging 3.12.

De consument heeft de fraude betwist maar is er naar het oordeel van de commissie niet in geslaagd de stellingen van de bank te ontzenuwen. De commissie overweegt daarbij het volgende.

3.12 De feiten in deze zaak zijn kenmerkend voor de modus operandi van een geldezel. Zo wordt de opnamelimiet vlak voor de fraude opgehoogd; de frauduleuze gelden worden kort na de bijschrijving op de rekening bij een geldautomaat opgenomen en de rekeninghouder neemt pas contact op met de bank nadat de frauduleuze gelden zijn opgenomen, tenzij de bank hem voor is. Hoewel niet is komen vast te staan dat het de consument zelf is geweest die de opname bij de geldautomaat heeft gedaan, is er naar het oordeel van de commissie uit de vastgestelde feiten en omstandigheden ter zake het gebruik van de betaalrekening in onderlinge samenhang bezien af te leiden dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen, door zijn betaalrekening en de bankpas met pincode aan derden ter beschikking te stellen. Dit is een strafbaar feit. Daarbij is ook het volgende van belang. De consument heeft wisselende verklaringen afgelegd over de limietverhogingen, het gebruik van zijn bankpas, hoe zijn pincode in handen van derden heeft kunnen komen en waar hij was ten tijde van de geldopnames. De consument is in de gelegenheid gesteld om tijdens een hoorzitting zijn stellingen nader toe te lichten en inzicht te geven in de feiten en omstandigheden met betrekking tot de fraudeverdenking. De consument heeft van deze mogelijkheid afgezien. Gelet op het voorgaande oordeelt de commissie dat de bank op juiste gronden is overgegaan tot de registratie van de gegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR.

3.13 De registraties voldoen ook, los van de registratieduur, aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registraties impact hebben op de consument en dat hij daarvan nadeel zal ondervinden. Het fungeren als geldezel is echter een ernstig vergrijp. Tegen deze achtergrond heeft de consument naar het oordeel van de commissie te weinig gesteld om de weegschaal in zijn voordeel te doen doorslaan. De consument is geïnformeerd over het aanvragen van een zogenoemde basisbetaalrekening zodat hij kan blijven deelnemen aan het economisch verkeer. Ook is de commissie van oordeel dat is voldaan aan het subsidiariteitsvereiste. Er is niet gebleken dat er een ander, lichter, middel is voor de bank om het doel van de registratie te bereiken, zie overweging 3.6.

3.14 Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie te verkorten. Er zijn namelijk verschillende gradaties van verwijtbaarheid. Gezien de omstandigheden in deze zaak, na afweging van de wederzijdse belangen van partijen, acht de commissie een registratieduur van zes jaar proportioneel. Bij het bepalen van deze termijn weegt de commissie mee, dat hoewel het zich laten gebruiken als geldezel zeer verwijtbaar is, er evenwel nog zwaardere feiten denkbaar zijn.

De maximale registratieduur van acht jaar vindt de commissie in dit geval niet proportioneel en oordeelt dat de bank de registratieduur in het EVR dient te verkorten naar zes jaar.[6] Gelet op het voorgaande oordeelt de commissie dat ook de registratieduur in het Incidenten-register dient te worden verkort tot zes jaar.

De beoordeling van de interne registraties

3.15 Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld als het gaat om schuldwitwassen. Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registraties in de interne registers te handhaven.

3.16 Ten aanzien van de duur van deze registraties, acht jaar, geldt dat de gevolgen minder verstrekkend zijn dan die van de externe registraties. De interne registraties zijn zuiver intern zodat zij de consument, na afloop van de registraties in het EVR, niet in de weg staan om financiële diensten bij een andere bank af te nemen. De commissie acht de duur van acht jaar daarom niet disproportioneel en ziet geen aanleiding om de duur van deze registraties in te perken, mede gelet op het interne karakter van deze registers

De vordering tot vergoeding van € 243,44

3.17 De bank heeft het positieve saldo ten tijde van het opheffen van de rekening van de consument overgeboekt naar de benadeelde. De consument vordert terugbetaling van dat bedrag verhoogd met de wettelijke rente. De bank heeft aangevoerd dat zij dit heeft gedaan op verzoek van de benadeelde; dat de consument met het frauduleus verkregen bedrag onrechtmatig is verrijkt en als meest verstrekkende verweer voert de bank aan dat dit klachtonderdeel niet behandelbaar is.

3.18 De commissie oordeelt als volgt. De bank heeft geen grondslag (een beding in de voorwaarden of een bepaling in de wet) aangevoerd op basis waarvan zij bevoegd was het bedrag van de rekening van de consument af te boeken. Anders dan de bank stelt en anders dan in de casus die heeft geleid tot de uitspraak van de Geschillencommissie met nummer 2023-0730 het geval was, heeft de afboeking op de rekening van de consument plaats-gevonden binnen de financiële dienstverlening van de bank in relatie tot de consument en ziet de commissie geen aanleiding om dit klachtonderdeel niet-behandelbaar te verklaren. De commissie stelt vast dat dit klachtonderdeel behandelbaar is en overweegt dat de bank niet bevoegd was het bedrag aan de benadeelde over te maken.

[6] Vergelijk GC Kifid 2025-0233 en 2023-0351.

3.19 Nu echter vaststaat dat ten aanzien van de consument sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan het fungeren als geldezel waarbij zijn rekening is gebruikt om frauduleus verkregen gelden op te ontvangen, acht de commissie het in dit specifieke geval naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar dat de consument aanspraak kan maken op terugbetaling van dat bedrag en zal de commissie deze vordering in het onderhavige geval afwijzen.

4. De beslissing

De commissie oordeelt dat de bank de registratieduur in de externe registers verkort tot zes jaar binnen vier weken nadat deze uitspraak aan partijen is verzonden. De overige vorderingen van de consument zijn afgewezen.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024 , te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiele Instellingen 2021

1 Overwegingen
1.1 Grondslag en zwaarwegend belang
1.1.1 Algemeen
Misbruik van het financieel stelsel omvat alle mogelijke vormen van onrechtmatig handelen, inclusief fraude, en inbreuken op de integriteit van het financieel stelsel. (...)

2 Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
(...) Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3 Algemeen
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.
(...)
3.1.2. Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen.
(...)
3.4.7. Persoonsgegevens worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden verwerkt. In artikel 4.1.1 en 5.2.1 Protocol is dit nader bepaald. Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen

4. Incidentenregister
4.1.1. Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: 'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; • op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'

4.1.2. Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.
(...)
4.3.1. Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.
4.3.2. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.
4.3.3. Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voor gedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.
5 Extern Verwijzingsregister
5.1.1. Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2.1. De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.
(...)
5.2.3. In geval sprake is van strafbare feiten zal door of op advies van Veiligheidszaken, daarvan aangifte of klachte worden gedaan, behoudens in de gevallen waarin opsporingsbelangen of andere belangen aan het doen van aangifte of klachte in de weg staan. Veiligheidszaken legt de afweging die zij maakt en de ter zake genomen beslissing om al dan niet over te gaan tot aangifte vast.

Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens
1. Persoonsgegevens moeten:
a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");
c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");
e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");
f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid"). 2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(...)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Artikel 21 Recht van bezwaar
1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen.

De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(...)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(...)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(...)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(...)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.
5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafrecht

Artikel 420quater
1 Als schuldig aan schuldwitwassen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vijfde categorie:
a. hij die van een voorwerp de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding of de verplaatsing verbergt of verhult, dan wel verbergt of verhult wie de rechthebbende op een voorwerp is of het voorhanden heeft, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf;
b. hij die een voorwerp verwerft, voorhanden heeft, overdraagt of omzet of van een voorwerp gebruik maakt, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf.
2 Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.